
Grodzisko Dolne, st. 22, gm. loco, woj. podkarpackie, AZP 101-81/6

Informator Archeologiczny : badania 34, 109

2000

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

późnośredniowiecznej metryce owych konstrukcji (pomostowych?) mogą świadczyć szerokie zaciosy ujawnione na palikach, usztywniające pokład żerdzi brzożowych. Można zatem sądzić, że mamy tu do czynienia z pozostałością późnośredniowiecznego lub nawet nowożytnego pomostu/grobli o szerokości 2-2,50 m.

Reasumując, należy pokreślić, że w bieżącym sezonie badawczym uchwyciono dalszą część domostwa, najpewniej wzniesionego w konstrukcji międzysłupowej, otoczonego licznymi obiektami gospodarczymi w postaci zagłębionych jam, nakrytych konstrukcjami kopulastymi. Laminowanie pokładu polepowego wspomnianego domostwa zaświadcza kilka odbudów tej budowli w tym samym lub prawie w tym samym miejscu. Liczny materiał zabytkowy kolejny już raz wskazuje na jego przynależność kulturowo-chronologiczną do grupy chełmińskiej kultury łużyckiej okresu halsztackiego.

GRODZISKO DOLNE,

st. 22, gm. *loco*, woj. podkarpackie, AZP 101-81/6

- obozowisko schyłkowopaleolityczne
- obozowisko mezolityczne
- kultura trzciniecka ze starszej epoki brązu
- osada grupy tarnobrzeskiej z wczesnej epoki żelaza
- osada z okresu wpływów rzymskich
- osada wczesnośredniowieczna

Wykopaliskowe badania archeologiczne, przeprowadzone od 31 lipca do 24 sierpnia pod kierunkiem prof. S. Czopka i mgr J. Podgórskiej-Czopek (autorka sprawozdania, Muzeum Okręgowe w Rzeszowie). Finansowane przez Muzeum Okręgowe w Rzeszowie. Piąty sezon badań. Przebadano powierzchnię 425 m².

Odkryto 40 nowych obiektów (nr 106-143). Większość z nich należy przypisać grupie tarnobrzeskiej. Zarejestrowane obiekty to przeważnie okrągłe i owalne jamy z nielicznym materiałem zabytkowym, głównie w postaci ceramiki naczyniowej. Z okresem rzymskim wiąże się prawdopodobnie mieszkalny obiekt (126) o czworokątnym zarysie (4,20 x 3,20 m) i nieckowatym wypełnisku (głębokość około 50 cm) – wystąpiło 260 fragmentów ceramiki i fibula brązowa (VII grupa Almgrena). Obiekt nr 106 to zbliżona do owalu jama (około 5 x 2 m) z paleniskiem w części środkowej. Charakter wypełniska i materiał zabytkowy wskazują, że obiekt był użytkowany w okresie zarówno rzymskim, jak i wczesnosłowiańskim.

Materiał ruchomy:

- epoka kamienia, pojedyncze wytwory krzemienne, które można odnosić do paleolitu schyłkowego i mezolitu,
- starsza epoka brązu – pojedyncze, drobne fragmenty ceramiki kultury trzcinieckiej,
- wczesna epoka żelaza – liczny materiał zabytkowy (głównie ceramika) grupy tarnobrzeskiej,
- okres wpływów rzymskich – ceramika lepiąca ręcznie i toczona na kole siwa, paciorek fajansowy (?), nit żelazny, 2 fragmenty noży żelaznych, 5 przęślików glinianych, sprzączka żelazna z okrągłą ramą, 6 drobnych fragmentów fibul brązowych (głównie VI i VII grupa Almgrena).
- okres wczesnosłowiański – ręcznie lepiąca, niezdobiona ceramika naczyniowa oraz chlebki. Na uwagę zasługuje odkrycie w warstwie ornej brązowej monety Herakliusza (613/614). Zabytek wystąpił w pobliżu północno-zachodniego narożnika wczesnosłowiańskiej chaty nr 95. W tej strefie znajdują się także inne obiekty z tego okresu. Związek monety z materiałem wczesnosłowiańskim nie powinien budzić wątpliwości.

Materiał i dokumentacja są przechowywane w Muzeum Okręgowym w Rzeszowie.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Materiałach i Sprawozdaniach Rzeszowskiego Ośrodka Archeologicznego”.

Badania nie będą kontynuowane.